

Ενάντια στα κράτη, το κεφάλαιο και τον εθνικισμό: Μια άλλη ανάγνωση για το «Μακεδονικό»

Την προηγούμενη περίοδο αναδείχθηκε ξανά στην δημόσια ατζέντα το -ξεχασμένο κατά τα άλλα- Μακεδονικό ζήτημα με επίδικο, αυτή τη φορά, την είσοδο της γειτονικής χώρας στο Ν.Α.Τ.Ο. και στην Ε.Ε. στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους με άλλα κυρίαρχα καπιταλιστικά μπλοκ για τις ζώνες επιρροής στα Βαλκάνια. Έτσι ένα κομμάτι του ντόπιου αστικού πολιτικού συστήματος σπεύδει να δηλώσει διαθέσιμο να βρει μία λύση στο ονοματολογικό, ενώ ένα άλλο παίζει εκ του ασφαλούς το χαρτί του εθνικισμού για ψηφοθηρικούς κυρίως λόγους, χωρίς όμως σε καμία περίπτωση να αμφισβητεί την κυρίαρχη στρατηγική πρόσδεσης στο ευρω-ατλαντικό μπλοκ.

Πριν περάσουμε, όμως, στην ανάλυση των γεγονότων, και γιατί χωρίς βασική ιστορική γνώση είμαστε καταδικασμένα έρμαιοι στην κυρίαρχη εθνικιστική προπαγάνδα, θα πρέπει να ξεκινήσουμε με την εξής παραδοχή: Ιστορικά η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας υπήρξε για πολλούς αιώνες μία πολυπολιτισμική και πολυεθνοτική περιοχή, στην οποία κατοικούσε μία πανσπερμία διαφορετικών λαών και εθνοτήτων, υπό την κυριαρχία πολλών και διαφορετικών κρατών και αυτοκρατοριών ανά τα χρόνια. Η υπαγωγή και η διαίρεση της σε έθνη κράτη, όπως και η αφομοίωση του πληθυσμού της στα κυρίαρχα εθνικά μπλοκ, ήταν μια μακρά διαδικασία πνιγμένη στο αίμα. Αναγκαστικές εθνοποιήσεις, εθνοκαθάρσεις, πόλεμοι, απαγόρευση έκφρασης της πολιτισμικής και εθνικής ταυτότητας υπήρξαν κάποιες από τις κυρίαρχες πρακτικές. Έτσι φυσικά κάθε στοιχειωδώς σκεπτόμενος άνθρωπος καταλαβαίνει, πως οι γελοιότητες περί άμεσης ιστορικής συνέχειας των σημερινών κατοίκων της Ελλάδας από το αρχαίο βασίλειο του μεγάλου Αλεξάνδρου δεν έχουν καμία βάση, ιστορική ή επιστημονική. Μέσα σε αυτό το καμίνι διεργασιών διαμορφώθηκε και η (σλαβο)μακεδονική ταυτότητα, καθώς και η αντίστοιχη εθνική μειονότητα μέσα στα όρια του ελληνικού κράτους. Κατά τη δεκαετία του '40 συμμετείχε ενεργά στην αντίσταση κατά του φασισμού μέσα από τις τάξεις του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και αργότερα στον εμφύλιο πλαισίωσε τις δυνάμεις του ΔΣΕ. Αποτέλεσμα αυτής της στάσης ήταν ένας νέος γύρος δώξεων μετά την λήξη του εμφυλίου εξαναγκάζοντας ένα μεγάλο κομμάτι της να καταφύγει στις γειτονικές χώρες των Βαλκανίων.

Κάνουμε αυτήν την σύντομη ιστορική αναδρομή για να καταδείξουμε πως ιστορικά η Μακεδονία ως γεωγραφική περιοχή δεν υπήρξε ενιαία υπό την κυριαρχία ενός κράτους και έτσι έφτασε και στο σήμερα να μοιράζεται ανάμεσα σε τουλάχιστον τρία (Μακεδονία, Βουλγαρία, Ελλάδα). Ως εκ τούτου το κεντρικό σύνθημα που προβάλλεται από τον ελληνικό εθνικισμό «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική» είναι ντε φάκτο επεκτατικό και επιθετικό προς τους υπόλοιπους λαούς που κατοικούν στη γεωγραφική αυτή περιοχή και ως τέτοιο φυσικά εκλαμβάνεται από όλους εκτός της ελληνικής επικράτειας.

Όσον αφορά τον περίφημο «αλυτρωτισμό» του γειτονικού κράτους απέναντι στο ελληνικό, για τον οποίο σύσσωμο κραυγάζει όλο το «πατριωτικό τόξο», δεν αποτελεί παρά μία ακόμα στρεβλωτική εθνική αφήγηση. Αν κάποιος θελήσει πραγματικά να ανοίξει τα μάτια του και να αντικρίσει την πραγματικότητα θα δει πως ο συσχετισμός ισχύος σε ένα εύρος τομέων (οικονομικό, διπλωματικό, στρατιωτικό κ.α.) είναι συντριπτικός υπέρ του ελληνικού κράτους. Γίνεται συνεπώς ξεκάθαρο πως αυτή η παραφιλολογία έγκειται στη σφαίρα της φαντασίας και το μόνο που εξυπηρετεί είναι να δικαιώνει την ατζέντα της Ελλάδας, που προβάλλεται σαν θύμα, στην προσπάθεια της να επιβάλει τους δικούς της όρους επίλυσης του ζητήματος. Είναι μείζονος σημασίας να αντιληφθούμε πως σε αυτή την αντιπαράθεση τον ρόλο του ισχυρού παίχτη στην περιοχή κατέχει το ελληνικό κράτος και κεφάλαιο, το οποίο σημειωτέων κάνει χρυσές business και κατέχει ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά σε ξένες επενδύσεις στο κράτος της Μακεδονίας. Πρέπει να αποτινάξουμε τον εθνικό μύθο της αδύναμης πλην τίμιας ψωροκώσταινας, που όλοι την επιβουλεύονται. Το ελληνικό είναι ένα καπιταλιστικό κράτος, μέλος και εταίρος των παγκόσμια κυρίαρχων στρατιωτικών (ΝΑΤΟ) και οικονομικών (ΕΕ, Ευρωζώνη) υπερεθνικών οργανισμών, το οποίο πλασάρει τον εαυτό του σαν πυλώνα σταθερότητας και πιστό σκυλί του δυτικού καπιταλισμού στην περιοχή με τα ανάλογα οφέλη.

Η κορύφωση όλου αυτού του εθνικιστικού κλίματος, που δημιουργήθηκε με βάση το Μακεδονικό, ήρθε με τα δύο συλλαλητήρια που διοργανώθηκαν σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα. Εκεί, κάτω από το σύνθημα-ομπρέλα «Μακεδονία Γη Ελληνική» συνυπήρξαν αρμονικά ναζιστικές ομάδες, η επίσημη ελληνορθόδοξη εκκλησία και όλες οι αιρέσεις της, δήμαρχοι και πολιτιστικοί σύλλογοι, παραστρατιωτικές ομάδες και εκπρόσωποι του βαθέως κράτους, αποτυχημένοι караβανάδες, «αγνοί πατριώτες» και κόμματα του λεγόμενου «δημοκρατικού τόξου» όπως οι ΑΝΕΛ, η ΝΔ και η Ένωση Κεντρώων.

Μέσα από αυτόν τον κυλό διάφορες φασιστικές ομάδες βρήκαν την ευκαιρία να πραγματοποιήσουν επιθέσεις στον κόσμο του αντιθεσμικού/αντικαπιταλιστικού αγώνα. Στη Θεσσαλονίκη αρχικά επιτέθηκαν στην κατάληψη «Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος- Σχολείο», όπου και απωθήθηκαν από την ομάδα που την περιφρουρούσε και στη συνέχεια επιτέθηκαν σε δύο φάσεις στην κατάληψη Libertatia, με τελικό αποτέλεσμα τον ολοσχερή εμπρησμό της. Στην Αθήνα αντίστοιχα επιχείρησαν να επιτεθούν στην κατάληψη «Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο Εμπρός», όπου επίσης απωθήθηκαν από την περιφρούρηση του κτιρίου. Οι επιθέσεις αυτές δεν περιορίστηκαν μόνο τις μέρες των συλλαλητηρίων, αλλά συνεχίστηκαν και τις επόμενες με την επίθεση στους οπαδούς της αυτοοργανωμένης-αντιφασιστικής ομάδας «Προοδευτική Έκρηξη Τούμπας» στη Θεσσαλονίκη από φασιστοχούλιγκανς και την επίθεση τάγματος της Χρυσής Αυγής στον «Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Φαβέλα» στον Πειραιά, αφήνοντας και στις δύο περιπτώσεις πίσω τους και τραυματίες.

Θα πρέπει να επισημάνουμε πως το πλήθος που πλαισίωσε τα δύο εθνικιστικά συλλαλητήρια δεν είναι άμοιρο ευθυνών, αφού επέλεξε να σταθεί δίπλα δίπλα με τους φασίστες και έδρασε ως πλυντήριο για τις φασιστικές επιθέσεις που εξαπολύθηκαν από τους κόλπους του. Το *συλλαλητήριο για τη Μακεδονία* έδωσε το βήμα στους κατά τ' άλλα εξαφανισμένους το τελευταίο διάστημα από την κεντρική πολιτική σκηνή φασίστες να εξαπολύσουν επιθέσεις σε όσους και όσες ορθώνουν αναχώματα στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Απέτελεσε μια πρώτης τάξης άσκηση για την συγκρότηση ενός ακροδεξιού πόλου στο δρόμο, με χαρακτηριστικά κινήματος.

Όλος αυτός ο εθνικιστικός παροξυσμός εν μέσω κοινωνικής εξαθλίωσης, γενικευμένης φτωχοποίησης, ταξικής ήττας και κινηματικής νημεμιάς έρχεται να παίξει ένα συγκεκριμένο ρόλο. Από τη μία προσπαθεί να στρέψει τη λαϊκή δυσαρέσκεια προς τους άλλους λαούς, και σε ακίνδυνους για το κεφάλαιο οδούς, να συσκοτίσει την πραγματικότητα της ταξικής καταπίεσης και εκμετάλλευσης και να αθώσει τους πραγματικούς υπεύθυνους. Σε δεύτερη φάση έρχεται να ισοπεδώσει κάτω από την μπότα της εθνικής ενότητας και ομοψυχίας κάθε αγωνιστική διεκδίκηση και κάθε φωνή που ορθώνει έναν διεθνιστικό λόγο, να ανασύρει το ιδεολόγημα του ρατσισμού ώστε να διαιρέσει και να διασπάσει την ενότητα του προλεταριάτου και τέλος να βαφτίσει ως «εσωτερικό εχθρό» και να εξαπολύσει ευθεία επίθεση στα πιο ριζοσπαστικά και αγωνιστικά κομμάτια του.

Με βάση όλα τα παραπάνω αποτελεί καθήκον στο σήμερα για όλο το ανταγωνιστικό κίνημα να ορθώσει τον δικό του λόγο και διευρύνει τη δημόσια παρουσία του. Να υψώσει τείχος ενάντια στον ελληνικό εθνικισμό, να παλέψει ενάντια στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο και τους υπερεθνικούς οργανισμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ και να μπει ανάχωμα στους πολεμικούς σχεδιασμούς στην ευρύτερη περιοχή. Μόνος πραγματικός σύμμαχος σε αυτή τη μάχη είναι αυτοί με τους οποίους μοιραζόμαστε τις ίδιες αγωνίες και τα ίδια συμφέροντα ανεξαρτήτως καταγωγής και τόπου διαμονής. Αυτοί, μαζί με τους οποίους πρέπει να στεκόμαστε ενάντια στην κυρίαρχη ρητορική που μας καλεί σήμερα να στραφούμε ο ένας απέναντι στον άλλον και αύριο πρόθυμα να γίνουμε κρέας για τα κανόνια για τα συμφέροντα των αφεντικών. Να πιάσουμε το νήμα των απαντήσεων που έχουν δοθεί μέχρι σήμερα με τις δύο αντιεθνικιστικές συγκεντρώσεις τις ημέρες των συλλαλητηρίων, τις αντιφασιστικές περιπολίες στις γειτονίες, τη μαζική πορεία την επομένη του εμπρησμού της Libertatia και τη μαζική αντιφασιστική πορεία στον Πειραιά. Να κρατήσουμε ψηλά τις σημαίες του ταξικού ανταγωνισμού και της ταξικής αλληλεγγύης ενάντια στην κυρίαρχη επιταγή που θέλουν να επιβάλουν την εθνική αφήγηση σαν καθολικότητα. Να υπερασπιστούμε τις κινηματικές δομές, τις καταλήψεις και τους ανθρώπους μας ενάντια στην φασιστική απειλή, που επιχειρεί να σηκώσει ξανά κεφάλι και ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό κράτους-κεφαλαίου.

ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥΡΚΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

ΚΑΝΕΝΑ ΕΘΝΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΕΙ

ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA

ΠΑΝΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 12:00 ΚΑΜΑΡΑ

